

opusdei.org

Meditacije: druga korizmena nedjelja (ciklus C)

Razmišljanja koja mogu pomoći našoj molitvi tijekom korizme.

27.02.2025.

- Pustinja i planine, mjesta tišine
 - Bog nas obogotvoruje u molitvi
 - Božja tajna postupno nam se otkriva
-

LITURGIJA prošle nedjelje pokazala nam je Isusa i đavla kako se suočavaju jedan s drugim u pustinji. Ove nedjelje, za razliku od toga, prelazimo na goru Tabor kako bismo bili prisutni pri slavnom Preobraženju našeg Gospodina. Dok u pustinji „vidimo Isusa, potpunog čovjeka, koji s nama dijeli čak i kušnje,” na Taboru „razmatramo o Njemu kao Sinu Božjem, koji posvećuje našu čovječnost.”[1] Ali unatoč kontrastu, oba događaja anticipiraju Uskrsnu tajnu: „Isusova borba s iskušavateljem predskazuje veliki konačni dvoboj Muke, dok svjetlost njegova preobraženog tijela anticipira slavu Uskrsnuća.”[2]

Pustinja i planina izolirana su mjesta, gdje vlada samoća. Isus se povukao tamo, potaknut Duhom Svetim, da se moli Ocu. Sveto pismo pokazuje nam da se na tim mjestima, bez buke, Bog na poseban način otkriva. Stoga svi trebamo prostor i vrijeme za tišinu u

kojima, smirujući buku oko sebe, možemo njegovati unutarnje sabiranje u kojem se čuje „šapat“ Božjeg glasa. „Tišina može izdubiti unutarnji prostor u našim dubinama kako bi Bog mogao boraviti tamo, tako da njegova Riječ ostane u nama i ljubav prema Njemu ukorijeni se u našim umovima i srcima te nadahne naš život.”[3]

Normalno je osjećati određeni strah od tišine, jer zahtijeva duboko uranjanje u sebe kako bismo otkrili istinu svog postojanja. Također je normalno da nam je na početku teško smanjiti razinu buke u tim trenucima. Ali kad tražimo taj mirni prostor unutar svakodnevne užurbanosti, često tako ubrzanog tempa našeg svakodnevnog života, otvaramo put prisutnosti Boga. Gospodin često čeka našu tišinu da bi se otkrio.

REKAO si: „Traži lice moje.” Moje srce ti kaže: „Tvoje lice, Gospodine, tražim. Ne skrivaj svoje lice od mene” (usp. *Ps 27,8-9*). S tim riječima psalmista, Crkva želi pomoći pripremiti naša srca za Uskrs, ohrabrujući nas tijekom Korizme da s većom željom tražimo Kristovo lice. Petar, Jakov i Ivan, dok se penju na goru Tabor, neočekivano uranjaju u Isusovu molitvu. Mnogo puta su prije razmatrali Učiteljevo lice; gledali su ga dok se molio, dok je propovijedao dolazak Kraljevstva ili liječio toliko bolesnih ljudi. Možda su vidjeli odražene u Kristovom licu osjećaje koji su ispunjavali njegovo srce. Ali na vrhu Tabora vide njegovo ljubljeno lice na novi način.

Isus otkriva svoju slavu toj trojici prijatelja: „I dok se molio, izgled mu se lica izmijenio, a odjeća sjajem zablista” (*Lk 9,29*). Tako je velik dojam ostavila kontemplacija Gospodinova slavnog tijela da je

Petar uzviknuo, oduševljen, ne znajući što govori: Učitelju, dobro nam je ovdje biti. Načinimo tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju, jednu Iliji" (*Lk 9,33*). Učenici su se osjećali obogotvorenima. „Molitva je uzdizanje duše Bogu,“[4] rekao je sveti Ivan Damasken, riječima koje citira Katekizam Crkve; to je prostor tišine pred Bogom, gdje tražimo da se napunimo Njime, da utažimo svoju žed.

Učenici su bili zapanjeni onim što su vidjeli na Taboru. „Molitva će nam dati dobro, skromno, sveto obogotvorenje,“ napisao je sveti Josemaría. „I moći ćemo raditi u svim okruženjima... Kroz ovo neprekidno, ustrajno traženje božanskog, naš Gospodin će nam obilno dati bogatstva svojih darova, dobro obogotvorenje.“[5] „Istodobno, molitva koja se otuđuje od života nije zdrava. Molitva koja nas otuđuje od konkretnosti života postaje

spiritualizam, ili još gore, ritualizam. Sjetimo se da Isus, nakon što je otkrio svoju slavu učenicima na gori Tabor, nije želio produljiti taj trenutak ekstaze, već je sišao s gore s njima i nastavio svakodnevno putovanje. Jer to iskustvo moralo je ostati u njihovim srcima kao svjetlo i snaga njihove vjere; također svjetlo i snaga za dane koji su ubrzo dolazili: dane Muke.”[6]

BAŠ KAO ŠTO se dogodilo tijekom Kristova krštenja na rijeci Jordan, također na gori Tabor „pojavilo se sveto Trojstvo: Otac u glasu, Sin u čovjeku, Duh u svijetlom oblaku.”[7] Zapanjeni onim što se događa pred njihovim očima, Isusovi tri učenika primaju otkrivenje za koje će im trebati vremena da ga procesuiraju: da je jedan Bog, u isto vrijeme, Trojstvo osoba. Božja tajna postupno

nam se otkriva u molitvi, često pripremljena duhovnim čitanjem i osobnom formacijom. Tako ćemo pripremiti put za Duha Svetoga, koji je taj koji postupno pročišćava naš pojam o Bogu i uči nas kako mu pristupiti s jednostavnošću i povjerenjem. Duh Sveti će nas učiniti „preobraženim muškarcima i ženama,”[8] koji su dopustili da ih preoblikuje, ispravi i utješi.

Kada je Petar završio govor, „pojavi se oblak i zasjeni ih. Ušavši u oblak, oni se prestrašiše. A glas se začu iz oblaka: ´Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!´" (*Lk 9,34-35*).

Apostoli nikada nisu zaboravili to iskustvo i te riječi. Ujedinjeni s Isusovom molitvom, i mi otkrivamo čudo slušanja Njega i shvaćanja da smo djeca Božja. "Molitva je živ odnos djece Božje sa svojim neizmjerljivo dobrim Ocem, s njegovim Sinom Isusom Kristom i s Duhom Svetim...Molitveni život jest u

tome da budemo obično u prisutnosti
triput svetoga Boga i u zajedništvu s
Njim.”[9] Marija, koja je dopustila da
je milost oblikuje iznutra, može nam
pomoći pronaći trenutke tišine koje
trebamo kako bismo dublje uronili u
stvarnost da smo djeca Božja.

[1] Benedikt XVI, Angelus, 17. veljače
2008.

[2] Ibid.

[3] Benedikt XVI, Audijencija, 7.
ožujka 2012.

[4] Sveit Ivan Damašćanski, *De fide
orthodoxa*, 3, 24.

[5] Sveti Josemaría, *Pisma 2*, br. 54.

[6] Papa Franjo, Audijencija, 9. lipnja
2021.

[7] Sveti Ivan Pavao II, Homilija, 11.
ožujka 2001. Top of Form

[8] *KKC*, br. 2565.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/meditacije-druga-
korizmena-nedjelja-ciklus-c/](https://opusdei.org/hr-hr/article/meditacije-druga-korizmena-nedjelja-ciklus-c/)
(24.03.2026.)